

ved en Lov, som er givet saa stærkt i de uheldige stillede Classers Interesse, tillige viste, at man ogsaa vilde imødekomme dem, der ere stillede noget mere heldigt, naar det kan skee uden Fare for det Hele. Derfor vil jeg for mit Bedkommende ansee det for heldigt, om Rigsdagen vilde vedtage Vædringsforslaget under Nr. 1. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 3 angaaer, som er stillet af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Tauber), da vil jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg meget godt seer den ærede Rigsdagsmands humane Hensigt mod de Forsørgelsesøgende ved denne Bestemmelse, som gaaer ud paa, at, naar der gives Tillægspræmie paa Grund af en mindre god Helbredsattest, skal denne Tillægspræmie dog kun bestemmes for et begrænset Antal Aar ad Gangen, idet det ærede Medlem har tænkt sig det Tilfælde, at den Bedkommende kunde være stillet saa meget bedre efter et vist Antal Aars Forløb, at han vil kunne slippe for denne Tillægspræmie. I saa Henseende maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hertil behøves denne Bestemmelse ikke; thi har den vedkommende Forsørgelsesøgende om nogle Aar en saadan Helbredsstillstand, at han ikke behøver at betale Tillægspræmien, kan han simpelthen lade sin Police expire og tegne en ny; det vil ikke koste ham Mere. Smidtidigt kunde man jo gjerne derfor vedtage Forslaget; men Sagen er, hvad jeg ikke troer, at det ærede Medlem har været opmærksom paa, at ogsaa det Modsatte kan være Tilfældet, nemlig, at den Bedkommendes Helbredsstillstand kan forværre sig, og saa vil han være overmaade uheldigt stillet, naar han kommer igjen, og Præmien paany skal fastsættes. Det er af den allerstørste Betydning for en Mand, som forsikrer sit Liv, at faae at vide, hvor Meget han efter sin nuværende Helbredsstillstand har at betale for sit hele Liv, enten han lever kort eller længe, enten hans Helbred bliver bedre eller ikke. Derfor derimod en Tillægspræmie er fastsat for et vist Aaremaal, vil det ærede Medlem vistnok see, at, naar dette Antal Aar er gaaet, og Manden melder sig igjen, kan det hændes, at man vil sige til ham: Nu kan De ikke mere forsikre

for denne Tillægspræmie; ja, man vil maaskee endog sige til ham, at han slet ikke kan forsikre mere, og da er han gaaet glip af sin Forsikring. Derfor troer jeg, at Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 3 ikke vil være heldig netop i de Mænds Interesse, som det ærede Medlem har tænkt sig at varetage. — Ved de Forslag, der ere stillede under Nr. 4 og 5, har jeg ligeledes ikke ringe Betænkelse. Sagen er nemlig den, at det hos os, som det er Tilfældet i de fleste Livsforsikringsanstalter, tidligere har været en Regel, som i det Hele overholdes temmelig strengt og hos os meget strengt, at Præmien skal være erlagt til Forsaldstiden. Grunden dertil er indlysende nok. Det ligger naturligtvis deri, at hele Anstalten er baseret paa et System af Rentesregning, som vil blive forstyrret, naar man saaledes forsømte at erlægge Præmierne til rette Tid. Det har imidlertid vist sig, at det har medført praktiske Ulemper, naar man var saa streng, som man hidtil har været hos os, og det er ogsaa ved nærmere Overvejelse blevet fundet, at man kunde gaac til visse Ulemper i saa Henseende; men man har dog ikke anseet det for muligt at gaae længere end til næste Forsaldsdag. Jeg troer nu, at de Bestemmelser, der ere givne i Lovforslaget, ere liberalere, end det noget andet Sted er Tilfældet; men vil man gaac endnu videre, vil det ærede Medlem see, at der kommer to Ulemper tilstede, nemlig for det Første den, at det bliver næsten umuligt at holde Bog dermed og næsten umuligt, navnlig rundt omkring i Provindserne for Postmestre og Agenter, at hitte Rede i, hvilke Præmier de kunne trække ud, og hvilke de skulle lade staae. Dertil kommer en anden meget værre Ting, nemlig at man da vil lide et meget betydeligt Tab gjennem det store Antal af dem, som tegne Forsikringer og derpaa ville lade dem falde, dog saaledes, at de holdes ilive i længere Tid. Jeg vil tillade mig at minde om, at denne Bestemmelse, saaledes som den nu staaer, jo ikke absolut siger, at der ikke kan gives nogen Henstand, men der er sat en Betingelse derfor, nemlig at Politien allerede har erhvervet en saadan Værdi, at der i den er tilstrækkelig Sikkerhed. Naar denne Betingelse er tilstede, og den vil i Reglen